

ikke komme væk fra, at det er godt. Men der var altsaa en Grund, der kunde tillade at lade dem med den højere Indtægt og den højere Formue udgaa, og jeg synes rigtignok den eneste Grund, der kunde tillade det, nemlig at man kom andre ulykkeligt stillede til Hjælp. Men det er jo ikke den Grund, der nu foresvæver det ærede Parti, nu er det bare det, at man vil inddrage denne Fortjeneste af 11 Mill. Kr. offentlige Midler dels i Statskassen og dels i Kommunekasserne. En saadan Grund finder jeg ikke tillader at indføre den Beparelse, som her er Tale om. Maa jeg gøre opmærksom paa, at da vi foretog Beskæringen, var det ikke, fordi vi specielt ønskede det, men fordi Partiet Venstre sagde: Ingen Ændringer i Aldersrenteloven uden indenfor den økonomiske Ramme! Godt, sagde vi saa, saa maa vi ændre Satserne indenfor den økonomiske Ramme. Det gjorde vi, og dette fik Tilslutning fra to Partier i dette høje Ting; oppe i det andet høje Ting fik det Tilslutning fra alle fire Partiers Repræsentanter, og kun Partiet Venstre bærer Skylden for, at det den Gang ikke blev vedtaget.

Dette er endda ikke Enden paa Nedskæringen, der er mere Nedskæring. Det er jo saaledes, at Lovforslaget sletter Dyr-tidshjælpen og Forskelshjælpen, skønt der af den første er 7 Portioner tilbage, og skønt den sidste ikke skulde bortfalde før 1. April 1928. Spørgsmaalet om Brændselshjælp rører dette Lovforslag slet ikke ved. Det er en Ting, som ganske er gledet ud.

Jeg tør ikke dvæle længere ved selve Lovforslaget. Jeg vil blot sige om det som Helhed, at mit Parti af alle Kræfter — der skal ikke være Tvivl mulig — baade her i Tinget og ude i Landet vil modarbejde dette Lovforslag, modarbejde enhver Forringelse af de gamles Kaar. Vi kan ikke erkende, at det danske Samfund ikke har Raad til at yde de gamle en ordentlig Hjælp. Vi kan paa ingen Maade erkende, at denne Hjælp er kommet for højt op i Øjeblikket. Jeg kan ikke forstaa, at man vil fremsætte et saadant Lovforslag, naar man saa sent som i November i Fjor fandt, at de gamle trængte til Brændselshjælp. Ganske vist stemte man jo først imod Brændselshjælpen i dette høje Ting, og hvorfor? Fordi man ikke havde faaet Oplysninger. Man vilde vide, om de gamles Kaar nu ogsaa var saa daarlige, som vi sagde. Saa fik man disse Oplysninger, og saa kom Partiet Venstre med sit eget Lovforslag. Det var endogsaa et Overbud; naar vi sagde 20 Kr. til alle de gamle, sagde Venstre: Det er for lidt,

vi giver 30 Kr., ganske vist kun til de allerdaarligst stillede, og vi giver det kun paa Papiret — jeg tror ikke, den daværende Ordfører brugte netop Ordene „paa Papiret“ —, men det er ganske givet, at det var paa Papiret. Men tilbage bliver dog dette, at Partiet Venstre, efter at have faaet Oplysninger, i November Maaned sidste Aar syntes, at de gamle trængte til at faa Brændselshjælp. Men hvor i al Verden kan man saa komme 2—3 Maaneder efter og sige: Ja, men nu er de gamles Kaar pludselig blevet saa gode, at man kan fradrage en Fjerdedel af deres Understøttelse? Jeg forstaaer ikke en saadan Taktik. Jeg tror, det ærede Parti vil faa megen Sorg af det Lovforslag, som det her har lagt paa Tingets Bord.

Jeg skal saa vende mig til en anden Side, til den højtærede Indenrigsministers Fremsættelsestale. Ministeren kom i Slutningen af sin Tale ind paa Spørgsmaalet om Folkeforsikring og sagde herom følgende, som jeg med den højtærede Formands Til-ladelse skal citere — det er kun et ganske kort Stykke. Det staar Sp. 2364: „Jeg maa sige, jeg anser det for muligt hurtigt at naa til en yderligere Lettelse af Statens og ganske særlig Kommunernes Byrde paa dette Omraade, at en Folkeforsikring, sandsynligvis baseret paa Tanker, som er fremsat under Kommissionens Behandling og der nøje prøvet, føres ud i Livet, idet Statens økonomiske Styrke vil kunne erstatte den Præmiereserve, som paa forsikrings-teknisk Grundlag maatte være tilvejebragt, hvis en Folkeforsikring som delvis Erstatning for eller Supplement til Aldersrenten finansielt skulde hvile i sig selv.“

Ja, jeg ser godt den højtærede Indenrigsministers Tanke. Det er en Mading, som er udsat til de Herrer til højre Side her i Salen for at faa dem til at gaa paa Folkeforsikringsideen eller, rettere sagt, faa dem til at gaa paa det Lovforslag, som foreligger her fra Ministerens Side. Det er en genial Idé, den højtærede Minister her har faaet. Desværre er det jo saaledes, at det ikke altid er i det godes Tjeneste, Geniet arbejder, det kan undertiden være i det modsattes, og jeg finder rigtignok, at i dette Tilfælde er Geniet blevet udnyttet i det modsattes Tjeneste, thi det, her er Tale om, har jo intet med Folkeforsikring at gøre, intet som helst, det er Folkeforsikringens Kari-katur, der er intet andet end Navnet tilbage. Hvad er det, man forstaaer ved, at der skal indføres en Folkeforsikring, og hvad er det navnlig, det konservative Folkeparti tænker sig ved Indførelse af en Folkeforsikring?